

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิถีทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2552, สิงหาคม 13) และการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจำเป็นจะต้องแนะนำวิธีการค้นหาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เช่น จากหนังสืออ้างอิง สารานุกรม พจนานุกรม (dictionary) หนังสือรายปี หนังสือแผนที่ แต่ที่น่าเสียดายว่านักเรียนในระดับมัธยมศึกษายังไม่ทักษะในการใช้หนังสืออ้างอิง ซึ่งในความเป็นจริงควรจะได้เรียนรู้ตั้งแต่ในระดับชั้นประถมศึกษา โดยเฉพาะผู้เรียนต้องรู้คำศัพท์ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนรู้ภาษา เนื่องจากเป็นองค์ประกอบหนึ่งในสี่องค์ประกอบของภาษาได้แก่ เสียง ศัพท์ โครงสร้าง และความหมาย และการเรียนรู้คำศัพท์สามารถเกิดขึ้นได้จากการใช้พจนานุกรม (ศิริพร ชุนจร, 2546, หน้า 1)

โรลอง (Rolong, 2009, หน้า 5) กล่าวว่าการค้นหาคำศัพท์ในพจนานุกรม จะเริ่มจากการค้นหาความหมาย ซึ่งจะได้จากคำจำกัดความ และจะได้พบตัวอย่างของประโยคซึ่งทำให้ได้เห็นคำศัพท์คำนั้นในบริบท บางครั้งก็จะได้ข้อมูลอื่นๆ เกี่ยวกับคำศัพท์นั้น เช่น นามธรรม รูปธรรม ในพจนานุกรมที่ดีจะให้ข้อมูลถึงระดับของภาษา (register) ได้แก่ ภาษาคูณเคย ภาษาชาวบ้าน ภาษาถิ่น ภาษาเฉพาะกลุ่ม หรือภาษาหยาบเป็นต้น ข้อมูลเรื่องระดับของภาษานี้จะช่วยให้การสื่อภาษาเป็นที่พึงพอใจ จะเห็นได้ว่าพจนานุกรมเป็นสิ่งที่มิใช่ประโยชน์มากนักสำหรับนักเรียน เพราะในพจนานุกรมประกอบไปด้วยเนื้อหาที่น่าสนใจและช่วยส่งเสริมทางการเรียนภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนไทย เพราะนักเรียนจะได้เรียนรู้ตั้งแต่การเรียนรู้ลำดับตัวอักษร ซึ่งเป็นพื้นฐานทางการเรียนภาษาอังกฤษมีการเพิ่มกิจกรรมอื่นๆ และเพิ่มเนื้อหาขึ้นมา ตามระดับชั้นเรียน (ศิริพร ชุนจร, 2546, หน้า 1) และการเรียนภาษาอังกฤษโดยไม่อาศัย

พจนานุกรม (dictionary) นั้น แทบจะเป็นไปไม่ได้เลย มิใช่แต่การศึกษาค้นคว้าระดับต้นๆ เท่านั้น แต่ระดับสูงขึ้นไปก็ยังคงอาศัยพจนานุกรมอยู่ และค่อนข้างจะมากกว่าเดิมเสียด้วย เพราะต้องพิถีพิถันกับความแม่นยำของตัวสะกด ความหมายและวิธีใช้อย่างถูกต้อง (ธีรวิทย์ ภิญโญณัฐภานต์, 2539, หน้า 121) พจนานุกรมประกอบไปด้วยทักษะต่างๆที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีใช้

จากรายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอกการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีการศึกษา 2548 ข้อเสนอแนะของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) กล่าวว่า สถานศึกษามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้สูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2549, หน้า 22) เมื่อวิเคราะห์ผลจากการประเมินคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนที่ทำการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศจำนวน 32 โรงเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรีนั้น พบว่าผลการประเมินระดับชาติปีการศึกษา 2551 มีค่าเฉลี่ย 30.52 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุดของกลุ่มสาระที่ทำการทดสอบทั้งหมด (ศูนย์ประสานงานจัดการมัธยมศึกษา ศูนย์ที่ 8 จังหวัดสุพรรณบุรี, 2551, ไม่ปรากฏเลขหน้า) และผลจากการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ นั้นพบว่า ปีการศึกษา 2549 มีค่าเฉลี่ย 32.43 ปีการศึกษา 2550 มีค่าเฉลี่ย 27.26 และปีการศึกษา 2551 มีค่าเฉลี่ย 35.47 (งานวัดผลโรงเรียนหนองหญ้าไซ, 2551, หน้า 3) ซึ่งผลการประเมินดังกล่าวยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ทั้งนี้ได้รวมถึงการทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ที่กำหนดไว้ในคุณภาพผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100 – 2,250 คำ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, สิงหาคม 13) ผลปรากฏว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 20.46 จากคะแนนที่กำหนดไว้คือ 75.00 (งานวัดผลโรงเรียนหนองหญ้าไซ, 2551, หน้า 5)

เพตตี,และซอลเซอร์ (Petty, & Salzer, 1989, p.362) มีความคิดเห็นสอดคล้องกับดัลแมน (Dallman, 1988 p.292)และ เบลลาเฟอริ (Bellafiore, 1969, p.383) ที่กล่าวว่าการใช้พจนานุกรมเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนภาษาต่างประเทศเพราะพจนานุกรมเป็นสื่อการเรียนการสอนที่เน้นใช้ในโรงเรียนและใช้กับนักเรียนระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมหาวิทยาลัย หรือแม้แต่จบการศึกษาจากระดับมหาวิทยาลัยแล้ว การดำเนินชีวิตในปกติแต่ละวันจำเป็นต้องใช้พจนานุกรมเพื่อช่วยในการค้นคว้าหาความหมายคำศัพท์ที่ต้องการ และการใช้พจนานุกรมที่มีเนื้อหาที่นักเรียนควรได้รับการฝึก ได้แก่ การหาคำศัพท์ได้อย่างคล่องแคล่ว การออกเสียงคำศัพท์ การสะกดคำศัพท์ การใช้เครื่องหมาย ยัติภังค์ (hyphen) การใช้ตัวย่อ การใช้อักษรตัวใหญ่ กิจกรรมของพจนานุกรมเป็นส่วนช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาความก้าวหน้าของผู้เรียนเช่น กิจกรรมการฝึกคำชี้แนะคำศัพท์ กิจกรรมการฝึกการแบ่งพยางค์ และการฝึกการเน้นเสียง เป็น

ต้น ซึ่งกิจกรรมการฝึกต่าง ๆ ที่กล่าวข้างต้น เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน ความก้าวหน้า และพัฒนาการ ในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ และจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้น การให้ความหมายและส่วนอื่นๆ ในพจนานุกรมจากนักการศึกษาดังที่กล่าวมาข้างต้น จะพบว่าพจนานุกรมเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สำคัญและจำเป็นอย่างมาก และการที่จะใช้พจนานุกรมมีประสิทธิภาพและคุ้มค่าจำเป็นจะต้องถือหลักที่ว่าแต่ละครั้งที่เราเปิดพจนานุกรมนั้นเราต้องการจะรู้อะไรบ้าง ต้องถามตัวเองด้วยว่า เราต้องการอยากรู้อะไรบ้างในการเปิดพจนานุกรมครั้งนี้ อย่าเปิดพจนานุกรมเพียงผ่านๆ หรือเพียงเพื่อตรวจสอบตัวสะกดการันต์เท่านั้นจงเปิดเพื่อเพิ่มพูนความรู้ภาษาอังกฤษให้กับตัวเอง (ธีรวิทย์ ภิญญโญณัฐกานต์, 2539, หน้า 121) และการที่นักเรียนจะเกิดการเรียนรู้นั้นสิ่งที่ผู้เรียนต้องได้ศึกษาและฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งตรงกับทฤษฎีจิตวิทยาการเรียนรู้ของ ธอร์นไดค์ (Thorndike) ในเรื่อง กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) ที่ว่าการฝึกหัดหรือกระทำบ่อย ๆ ด้วยความเข้าใจจะทำให้การเรียนรู้นั้นคงทนถาวร ถ้าไม่ได้กระทำซ้ำบ่อย ๆ การเรียนรู้นั้นจะไม่คงทนถาวร และในที่สุดอาจลืมได้ ซึ่งหากต้องการให้ผู้เรียนเกิดทักษะในเรื่องใดแล้ว ต้องให้ผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ อย่างต้องแท้ และให้ผู้เรียนฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ (ทิตนา แคมมณี, 2548, หน้า 51)

จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยได้เล็งเห็นความจำเป็นและความสำคัญของการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญในพัฒนาความรู้ด้านการเรียนภาษาอังกฤษโดยเป็นการวางรากฐานด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งข้อมูลพื้นฐานทั้งหมดผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้การใช้จากพจนานุกรม ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษาหาข้อมูลด้วยตนเอง และเพื่อเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นต่อไปในอนาคตเพราะในปัจจุบันนี้การเรียนภาษาอังกฤษนับว่ามีความสำคัญมากและทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ โดยพจนานุกรมไม่เพียงแต่ให้ความรู้ด้านความหมายของคำเท่านั้น แต่ยังให้ความรู้เกี่ยวกับการออกเสียงคำ การสะกดคำ หน้าที่ของคำ คำเหมือนและคำตรงข้าม การผันแปรรูปคำ และยังมีกรยกตัวอย่างแสดงให้เห็นความหมายของคำชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งทั้งหมดนี้ นักเรียนสามารถเรียนรู้และตรวจสอบได้จากพจนานุกรม (ธีรวิทย์ ภิญญโญณัฐกานต์, 2539, หน้า 121) จากความสำคัญของพจนานุกรมที่กล่าวมาข้างต้นนับว่ามีความสำคัญและความจำเป็นต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดังนั้นนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษจึงต้องรู้จักวิธีใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ - อังกฤษเริ่มตั้งแต่การเรียงลำดับตัวอักษร (letter order) การให้คำชี้แนะ (guide words) การใช้คำศัพท์หลัก (main entry) การใช้คำประสม (compound word) การออกเสียงหนักเบา (pronunciation) ชนิดของคำ (part of speech) เพื่อที่จะหาประเภทของคำได้สะดวก

รวดเร็วและแม่นยำยิ่งขึ้น ดังนั้นจึงเป็นเหตุผลสำคัญที่สมควรจะมีการสอนการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและรวดเร็ว

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ระหว่างก่อนกับหลังการใช้แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรม
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ระหว่างก่อนกับหลังการใช้แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรม
4. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรม

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 มีทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ
3. เป็นแนวทางสำหรับครูในการแนะนำวิธีการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษในทุกๆระดับชั้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
  - 1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก (อ 31101) ภาคเรียนที่ 1 การศึกษา 2553
  - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก (อ 31101) โรงเรียนหนองหญ้าไซวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

สุพรรณบุรี เขต 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ((simple sampling) ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7 จำนวน 40 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ

2.2 ตัวแปรตาม

2.2.1 ทักษะการใช้พจนานุกรม

2.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.3 เจตคติต่อแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรม

3. ขอบข่ายของเนื้อหา เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยได้มาจากสาระมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และการสังเคราะห์แนวคิดเนื้อหา กิจกรรมด้านการใช้พจนานุกรมจากนักการศึกษาโดยนำเนื้อหาสังเคราะห์มาสร้างเป็นแบบฝึกหัด จำนวน 6 บท โดยให้มีเนื้อหาเหมาะสมตรงกับความต้องการและความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้แก่

1. Parts of a Dictionary

2. Alphabetical Order

3. Parts of Speech

4. Definition

5. Illustration

6. Abbreviation

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ทั้งหมด 18 ชั่วโมง โดยรวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนไว้ด้วย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดการเรียนรู้เรื่องแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษโดยเน้นด้านทักษะปฏิบัติ 5 ชั้นคือ 1) ชั้นเตรียมความพร้อมก่อนเรียน 2) ชั้นนำเสนอ 3) ชั้นฝึกหัด 4) ชั้นสร้างผลงาน และ 5) ชั้นประเมินผล

แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ หมายถึง แบบฝึกทักษะที่มีกิจกรรมต่างๆที่หลากหลาย เช่น ส่วนต่างๆที่ปรากฏในพจนานุกรม การเรียงลำดับคำตามตัวอักษร คำจำกัดความ การใช้รูปภาพช่วยในการหาความหมายคำศัพท์ และการใช้ตัวอย่าง

ทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการใช้พจนานุกรมได้อย่างชำนาญ คล่องแคล่ว และมีประสิทธิภาพโดยผู้ใช้สามารถค้นคำศัพท์ได้เร็วขึ้น มีความสามารถในการออกเสียงศัพท์ สามารถเรียนรู้ความหมายของศัพท์ มีความสามารถในส่วนต่างๆ ของพจนานุกรมได้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้และสมรรถภาพทางสมองที่มีต่อการเรียนแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เจตคติต่อแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนที่เกิดจากการเรียนรู้การใช้แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมโดยจะแสดงออกว่าชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งมีผลให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมา โดยเจตคติที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งสามารถสร้างขึ้น และเปลี่ยนแปลงได้

พจนานุกรม หมายถึง หนังสือที่รวบรวมคำศัพท์โดยได้เรียงลำดับของพยัญชนะและสระไว้โดยได้ให้ความหมายของคำศัพท์ การอ่าน การสะกดคำ ที่มาของคำ พยางค์ คำย่อ การอ่านออกเสียง การเน้นเสียง คำที่นำคำศัพท์ ส่วนต่างๆ ของประโยค คำหลัก คำผสม ความหมายของคำ การออกเสียง การสะกดคำ รากศัพท์ และคำจำกัดความ

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ หมายถึง การจัดทำหรือสร้างแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นมาใหม่เพื่อให้เหมาะสมกับระดับพัฒนาการของผู้เรียน

ประสิทธิภาพของแบบฝึก หมายถึง ผลจากการประเมินทักษะในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนและการฝึกใช้พจนานุกรมแล้วได้ร้อยละ 75/75

75 ตัวแรก หมายถึง คำร้อยละของคะแนน ที่นักเรียนสามารถทำแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ ระหว่างเรียนได้ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 75

75 ตัวหลัง หมายถึง คำร้อยละของคะแนน ที่นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบ หลังเรียนได้ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 75

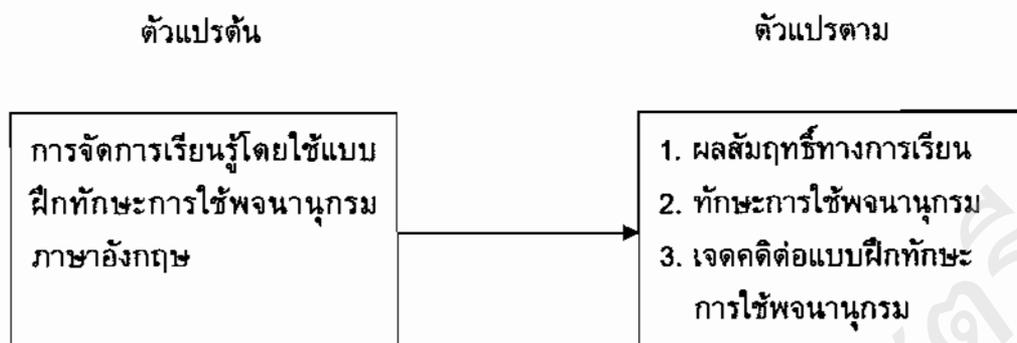
นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การที่นักเรียนจะมีความรู้ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษในระดับที่นำไปใช้งานได้ นั้น สิ่งที่นักเรียนต้องเรียนรู้เป็นอันดับแรกคือการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ คำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่จะนำนักเรียนไปสู่การแปลความหมาย การฟัง พูด อ่าน เขียน และสิ่งที่นักเรียนจะขาดไม่ได้ก็คือนักเรียนต้องมีความสามารถในการใช้พจนานุกรม เนื่องจากพจนานุกรมประกอบไป

ด้วยเนื้อหาที่ช่วยส่งเสริมทางการเรียนภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนไทย เป็นแหล่งเรียนรู้ที่นักเรียนสามารถศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเอง และการใช้แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ว่าจะเป็นแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษหรือแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ทำแบบฝึกทักษะเป็นประจำและต่อเนื่องจะทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น และจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะทำให้ผู้วิจัยพบว่า ควรใช้แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมเพื่อเพิ่มทักษะการใช้พจนานุกรมเพราะการใช้พจนานุกรมเป็นการฝึกนิสัยวิเคราะห์คำศัพท์ให้เป็นระบบ เมื่อผู้ใช้เปิดพจนานุกรมจะได้ทราบถึงระบบโครงสร้างเสียง การออกเสียงและฝึกการหาคำศัพท์ให้เหมาะสมกับเนื้อหาซึ่งเป็นพื้นฐานของการใช้พจนานุกรม และการสอนใช้พจนานุกรมสำคัญมาก สิ่งที่นักเรียนจะต้องเรียนรู้ในพจนานุกรมก็คือ ความหมายคำศัพท์ การเลือกความหมายคำศัพท์ที่มีความเหมาะสมกับข้อความ การเรียนรู้เรื่องสำนวนและเลือกใช้สำนวนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ และรู้จักชนิดของคำ ในการทำความเข้าใจของคำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญ

ดังนั้นการเลือกความหมายให้สอดคล้องกับบริบทจึงเป็นสิ่งที่นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนให้ใช้ได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว ซึ่งการฝึกการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษบ่อยๆ จะช่วยเพิ่มพูนทักษะด้านการเลือกภาษาได้ดียิ่งขึ้น และจากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีในการสร้างแบบฝึกทักษะซึ่งเป็นศาสตร์ในการสร้างสรรคร์รายละเอียดปลีกย่อยของโครงสร้างหรือขอบข่ายการสอนที่กำหนดขึ้น เพื่อใช้ในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้และประเมินผลตามสาระการเรียนรู้และสถานการณ์ที่ต้องการซึ่งส่งผลให้การเรียนการสอนในแต่ละหน่วยของแต่ละวิชาง่ายขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะเพราะจะช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการทำกิจกรรมต่างๆ ได้ดีขึ้นเนื่องจากแบบฝึกทักษะมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดและฝึกทำอย่างสม่ำเสมอ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสร้างแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมเพื่อให้ผู้เรียนมีเกิดความคล่องแคล่ว ความชำนาญ ตลอดจนเกิดความแม่นยำ และมีทักษะการใช้พจนานุกรมได้ดียิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นหาวิธีการและศึกษารูปแบบการพัฒนาแบบฝึกทักษะโดยใช้แนวคิดและทฤษฎีการสร้างแบบฝึกทักษะของซีลส์,และกลาสโกว์ (Seels, & Glassgow, 1990, p.50) และทฤษฎีการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคด์ (Edward L Thorndike) (ทีศนา แชมมณี, 2548, หน้า 51) โดยเขียนเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน